Skåneexkursion med strandhugg vid Siesjön 20180512
Del 1

Exkursionen till några fågellokalen syd om Kristianstad/Åhus kan nog sägas vara en tradition vid det här laget. Flera år i rad har vi företagit resan västerut för att se vad de skilda platserna har att erbjuda. Det är alltid lika förväntansfullt och spännande, för man vet inte exakt vilka fåglar som finns där och inte om det är många eller få av de olika arterna.
Inte heller vet man exakt hur vädret blir. SMHI i all ära men visst händer det, att deras prognos är långt ifrån den väderlek som råder i verkligheten. Vi som har deltagit i exkursionen de senaste åren har upplevt allt från stekande sol till minst sagt hällande ösregn, då sikten var max 10 meter. Under dylika förhållanden är det ingen höjdare att försöka se vilka fjäderfän som finns i närheten.
I år blev det (dock!) som det stod på vår hemsidas program: ”Nyutslagna lövträd, spelande fåglar och härligt vårväder står på önskelistan.” 😊

Vi var åtta skådare som möttes vid Citygross och redan där kunde vi notera de första fåglarna på dagens artlista:
<u>Artlista Citygross:</u> ***Vitkindad gås, Tamduva, Skata, Kaja, Kråka, Stare, Gråsparv, Pilfink (vi hörde även näktergal och gärdsmyg men de är angivna på annan plats i listan).***
De vitkindade gässen kom i en rätt stor flock och de gav ett lite vilset intryck eftersom de ”irrade kring” i luften. Flög några meter åt ena hållet och sedan åt andra. Högst sannolikt berodde det på den täta dimman som gjorde att det nog var svårt för dem att orientera sig ordentligt.

Klockan 06.30 var det avfärd och vi körde mot vårt första stopp, som var **Siesjön.** Ingen av oss hade varit vid denna lokal tidigare, förutom Björn och Anna- Kristina, som vi hade stämt träff med där. De båda hade haft vänligheten att ta en rekognosceringstur till sjön ett par dagar tidigare.
Nu var gänget samlat, 10 personer totalt och vi gick ner mot sjön…

En vacker väg ledde ner till sjön…

…och på en sluttande äng till höger om stigen vi gick låg några kor och idisslade frukosten.
En idyllisk syn som symboliserar sommarens snara ankomst.

Efter en kort promenad var vi framme vid tornet. Det är anpassat för rörelsehindrade men bara till ”bottenvåningen”, varifrån man inte hade optimal utsikt över sjön eftersom det växer ganska hög vass intill. Trappan till ”övervåningen” är tämligen brant och har smala trappsteg – så smala att man, för att ta sig ner, måste gå baklänges. Max 10 personer får vistas där uppe samtidigt. Tänk att vi var så förutseende i antal deltagare!! 😊

Och så här ser Siesjön ut från övervåningen. Inte så särskilt stor och just denna dag inte heller särskilt välbefolkad – eller heter det ”välbefåglat”?

En brunhökshane flög i skogskanten på så långt håll, att han bara blev en liten prick på fotot, trots tele och konverter.

En gök lågflög över sjön och in mot skogen. Liksom kärrhöken på avstånd som endast återger en liten prick.

Göken försvann ur sikte i närheten av gråhägrarna som satt i ett träd. Kanske inte så konstigt att vi inte såg var göken landande för det gick knappt att urskilja hägrarna heller.

Lite närmare tornet satt en sävsparv och den var väl synlig.
Övriga småfåglar hördes mer än syntes, även om någon sågs av dem som hade tubkikare.

På tillbakavägen till parkeringen sjöng en gulsparv sin ”räkningsramsa” från toppen av en buske…

…och i gräset träffade vi på några vinbergssnäckor. Detta är ett ungt exemplar, vilket framgår av det nötbruna skalet. Ju äldre snäckan är desto ljusare/blekare är skalet. Det beror på att snäckan under sin livstid avsätter alltmer kalk i sitt skal, som – likt träd – har årsringar. Normalt har vinbergssnäckor högervridet skal men det finns ett fåtal undantag med vänstervridet skal. De kallas för ”sinistral”, vilket betyder ”vänstervriden”. Enligt folktron i tysktalande länder har vänstervridna snäckor ansetts var kungar över alla andra (med högervridet skal) och kallas därför *Schneckenkönig.*

Siesjön är vackert belägen mellan ängar och skog och det var trevligt att ha varit där. Emellertid var några av oss överens om, att det kanske inte är en lokal vi kommer att besöka så ofta.

<u>Artlista Siesjön:</u> ***Grågås, Gräsand, Vigg, Fasan, Skäggdopping, Gråhäger, Fiskgjuse, Ormvråk, Brun kärrhök, Röd glada, Sothöna, Ringduva, Gök, Tornseglare, Gröngöling, Fisktärna, Trädpiplärka, Ladusvala, Sädesärla, Järnsparv, Rödhake, Näktergal, Koltrast, Svarthätta, Törnsångare, Ärtsångare, Rörsångare, Lövsångare, Gransångare, Gärdsmyg, Svartvit flugsnappare, Talgoxe, Blåmes, Nötväcka, Bofink, Grönfink, Mindre korsnäbb, Sävsparv, Gulsparv, Korp.***

Vi körde vägen över Trolle Ljungby slott, där en ***Rörhöna*** hamnade på artlistan. Som vanligt var där en del fasaner och i dammen ett gäng gräsänder.

Skåneexkursionen 2018
Del 2

I år valde Linus och jag att vara lite bakvända och första Skånelokalen blev **Äspet**. Tidigare år har vi avslutat där men vi tänkte, att ljusförhållandena var bättre under morgon / förmiddag. Nu var det soldis så sikten var ändå inte optimal men det fanns en hel del att titta på.

De flesta fåglarna befinner sig ganska långt ute i lagunen..

..så kikare är nödvändigt hjälpmedel för att kunna urskilja arterna…

…i synnerhet vadarna som ju inte är så stora och därför inte lätta att bestämma på håll med blotta ögat.

Lugnt går de och letar föda och det ger ett fridfullt intryck.

Långt ifrån lugn var denna gravand som med frenesi ägnade sig åt att jaga bort gräsänder…

Så fort han hade skrämt iväg ett par…

…gav han sig omgående i kast med nästa..

Och sådär höll han på en lång stund

I uppståndelsen skrämde änderna upp några vadare som fann för gott att byta till annan plats i restaurangen.

Ett par gravänder var lugnare och strosade i
det höga gräset i strandkanten

Ett annat par hade fjädervård på en sten intill vattnet..

Ett tredje par sov så gott att de inte ens märkte ”späckhuggaren” som klöv vattnet 😊.

Svanparet letade mat mitt ute i lagunen

En gråhäger landade en bit från svanarna…

…störd av det här glada hoppande gänget som skrämde upp inte enkom hägern utan små godisbitar i form av flygfän…det var ju trots allt lördag 😉och godisdag.

Grönfinken satt och spanade från sin gren.

Vi lämnade Äspet efter ett par timmars skådning.

Artlista Äspet: ***Kanadagås, Vitkindadgås, Gravand, Gräsand, Skedand, Kricka, Ejder, Alfågel, Storskrake, Småskrake, Storskarv, Strandskata, Skärfläcka, Större strandpipare, Mindre Strandpipare, Tofsvipa, Kärsnäppa, Roskarl, Mosnäppa, Grönbena, Rödbena, Brushane, Gråtrut, Fiskmås, Skrattmås, Havstrut, Kentsk tärna, Svarttärna, Tamduva, Ringduva, Gök, Tornseglare, Gröngöling, Sånglärka, Ängspiplärka, Trädpiplärka, Ladusvala, Hussvala, Sädesärla, Gulärla, Järnsparv, Rödhake, Näktergal, Rödstjärt, Stenskvätta, Taltrast, Koltrast, Svarthätta, Trädgårdssångare, Törnsångare, Ärtsångare, Sävsångare, Rörsångare, Härmsångare, Lövsångare, Grönsångare, Gransångare, Kungsfågel, Hämpling.***

Nästa anhalt var Hercules dammar – fortsätter i del 3.

Skåneexkursionen 2018
Del 3

Efter Äspet blev det besök vid **Hercules dammar**, en lokal som både Linus och jag är mycket förtjusta i. Det gäller säkert för de andra också.
I år möttes vi inte av rördrommens flaskblåsljud och inte heller hördes det under tiden vi var här. Däremot fick vi höra ett annat karaktäristiskt ljud – från vattenrallen. Likt rördrommen ville denna fågel inte på några villkor visa sig. Vi fick nöja oss med lätet. Det gjorde vi så gärna 😊.

Det har egentligen inte ett dugg att göra med fågelskådning – men jag kunde konstatera att Viby kyrka har blivit restaurerad sedan förra året.
Kyrkan är ju i blickfånget norr om dammarna.

Lokalen är ju mest känd för sina svarttärnor; vackra, gracila och snabba fåglar.
Det var inte så många där i år – eller kanske var det bara för dagen de var ganska få.
Totalt var det nog inte fler än ett femtontal men ett par foton blev det på ”kändisarna”.

Inte bara svarttärnorna var få. Det var ganska lite fågel över huvud taget runtom dammarna. Andra flygande varelser var det däremot väldigt gott om – sländor – av ett flertal arter. Den första vi såg var en guldtrollslända, helt ”nyfödd” till sin slutliga fas, vilket syns på att den har mycket blanka vingar.

Vi kom tydligen mitt i ”massfödelsen” vid sländornas BB-avdelning för det var verkligen mängder av dem – mest troll- och flicksländor. Överallt på grässtrån sågs de sitta en stund, som för att ta in den nya världen de nu kommit till.

På en del platser såg vi också deras ”avlagda barnkläder”, dvs den hud de hade som nymfer och som de nu krupit ut ur.
Den kallas för *exuvium* eller *exuvia.*

På nära håll ser man att de är lite pälsklädda.

Inte alla nya sländor kunde ta till vingarna och svinga sig upp i luften…

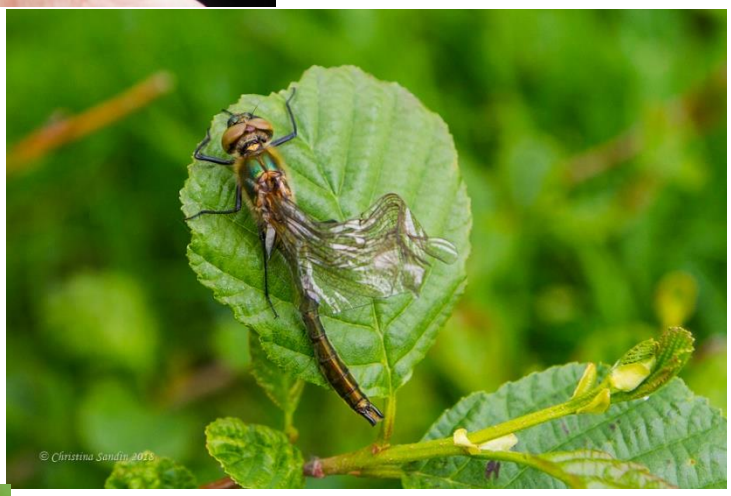

…vi fann tre som hade deformerade vingar. Något hade gått fel när de kom ut och de hade inte kunnat få tillräckligt med luft att räta ut vingarna. En hade också missbildad bakkropp…

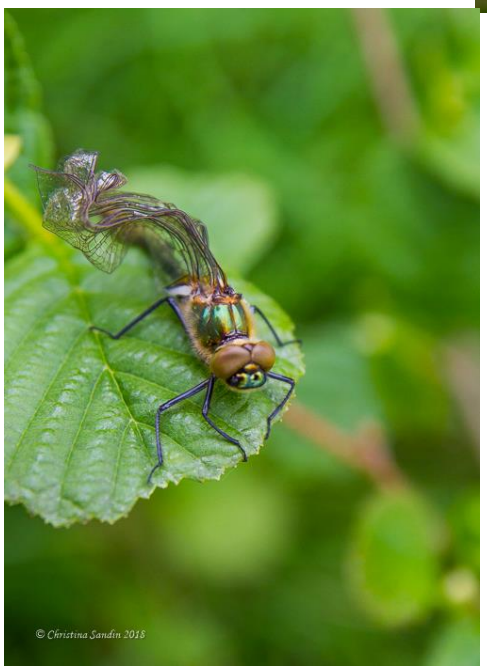

…Anne placerade dessa sländor i en liten al, som Annika genast döpte till ”Vårdcentralen”.
Dock kunde ju inte någon av oss ge sländorna någon vård som hjälpte dem till ett flygande liv.

Jag undrar om en del militära strids-helikoptrar ändå inte har en så´n här som förebild??? 😊 för att se så skrämmande ut som möjligt…

Anne, som ju är mycket duktigt på sländor, var i sitt esse bland alla dessa, som på sköra vingar tog sina första andetag och sin första flygtur. Anne berättade vilka några av de olika arterna var av de vi såg.

I sitt esse var även en liten lärkfalk som flög högt och på ganska långt avstånd. Vi kunde urskilja att den kalasade på något i flykten – sannolikt sländor.

Avslutningsvis kom ännu en av lokalens kändisar flygande över oss.

Artlista Hercules dammar: ***Vit stork, Tornfalk, Vattenrall, Svarttärna, Rödstjärt, Taltrast, Trädgårdssångare, Sävsångare, Råka, Steglits, Lärkfalk, Sparvhök.***
Och vi drog vidare till Håslövs ängar – fortsättning i del 4

Sista lokalen var **Håslövs ängar**, som även de var förvånansvärt fågeltomma denna dag.

Likväl är det vackert att gå över ängarna och vi njöt av det behagliga vädret.

En tunn, disig molnslöja över hela himlen gjorde dock att ljuset var besvärligt för både kikare och kameror.

De första objekten blev ett par storspovar

En ängspiplärka satt och glodde på oss…

Det visade sig vara två – troligen herr och fru eller i vart fall blivande äkta par 😊

Jag vet inte om det är hanen som försöker imponera på honan genom att elegant flyga över henne, där hon sitter i gräset…

…eller om han bara uppmuntrade till en gemensam luftdans

Publiken var inte månghövdad 😊 – bara en sädesärla och jag. Och jag är säker på att mitt intresse var avsevärt större än ärlans

Vid första tornet såg vi ett par enkelbeckasiner och hörde deras karakteristiska ”smatterljud” när de föll ner mot marken

© Christina Sandin 2018

© Christina Sandin 2016

© Christina Sandin 2018

Tofsviporna hotade varandra med skrik och uppblåsthet…

Äntligen! Efter att ha gått halva sträckan till nedre tornet dök en knallgul liten gestalt upp. Han stod där på vägen och sjöng lite försiktigt…

…men fick lite bråttom iväg när vi, enligt hans tycke, ägnade honom lite för stort intresse.

De är så vackra i sina vårfjädrar, lysande i skarp kontrast mot gräset.

Men här lyser minsann inga kontrasterande färger. Så gott som osynlig i sina kamouflagekläder.

I ensamt majestät

Låååångt ute på ängen, mot vattnet, gick en rödspov…

…med lite god vilja kan man i alla fall ana den.. 😊

Också denna rödspov är endast ”aningsbar” där den ståtar på pinnen. Men det är ju precis så man ser dem på dessa ängar – som små prickar.

Den glada sånglärkan i skyn är lite lättare att se. Hörs gör den ju, till och med när den är så högt upp att man inte ser den

En liten humla i humleblomster utgör en bedårande syn, tycker jag.

Avslutningsfika vid parkeringsplatsen efter väl förrättat värv.

Bakom oss ”betade” kajor och råkor på ängen med små solar i gräset.

och ovanför oss kom en liten flock tranor

Årets skåneexkursion avslutades med gemensam fika och lite sammanfattande prat om dagens skådningar. Vi hade en härlig dag i den gemytliga stämning som brukar råda när vi är tillsammans. På samtliga lokaler tog vi god tid på oss, hade ett lugnt tempo och mer strosade fram än jäktade för att hinna så mycket som möjligt. Det är njutbart att gå i maklig takt och hinna prata med varandra under tiden.
Alla såg inte alla fåglar som hamnade på artlistan men alla fåglar som noterats där har setts eller hörts av någon eller några av oss. En del arter fanns på fler än en lokal men är noterad på endast en. Med minsta möjliga marginal lyckades vi passera 100-strecket. Totalt 101 arter blev ”fångsten”.
Till sist – men inte minst – tack till er som var med och gjorde dagen till ännu en givande skånetur.
Linus och Christina

Artlista Håslövs ängar: *Enkelbeckasin, Rödspov, Trana, Storspov.*

Linus, Anne och jag tog vägen genom Viby på väg hem och i båda storklägenheterna var det hyresgäster.

Det är onekligen mysigt att se dem i sina reden….

…vi ses till nästa år igen.
Förhoppningsvis 😊